

[Himmelstrup.]

100 000—200 000 Kr. mere, at Post- og Telegrafvæsenet kan give ca. 1 Mill. Kr. mere.

Jeg skulde tage meget fejl, hvis der ikke ogsaa er Fremgang paa andre af de Beskatningsomraader, der falder ind under Finanslovens § 5. Samtidig tror jeg ikke paa nogen særlig stærk Nedgang i Toldindtægterne, idet Importforholdene i det kommende Aar sikkert vil forme sig saaledes, at man af Hensyn til de handelspolitiske Forhold ikke vil være i Stand til at nedskære Importen her til Landet af færdige Varer — og det er jo dem, der bærer den høje Told — synderlig mere, end Tilfældet har været i det foregaaende Aar. Det viser sig jo ogsaa, at Tillægsbevillingsloven for 1934—35 opviser et betydeligt større Beløb paa Skatteparagraffen, end man havde regnet med. Det hænger sammen med, hele den Stigning, der er i Indtægter og Forbrug, med den Kendsgerning, at der for Tiden i, skal vi sige de tre Fjerdedele eller de tre Femtedele af den danske Befolkning er en meget betydelig Købekraft — det er der ingen som helst Tvivl om — og tilmed en Købekraft, som er voksende — om det er Udtryk for Sundhed i det økonomiske Liv, er et andet Spørgsmaal.

Vi føler os altsaa overbevist om, at den højtærede Finansminister vil kunne finde Dækning for disse 3 Mill. Kr. i de stigende Indtægter, og jeg har Grund til at tro, at disse vil vise sig at blive større, end man for blot 8 Dage siden ventede. Jeg kender endnu ikke Balancetallene paa det Finanslovsforslag, som vi en af Dagene skal have til tredje Behandling, men det er blevet mig sagt, at det Driftsoverskud paa ca. 3 Mill. Kr., som Finansministeren fremsatte Forslaget med i Oktober forrige Aar, er vokset meget betydeligt netop paa Grund af Indtægtsstigningerne, og at det skulde være oppe paa over 10 Mill. Kr., ogsaa naar der er taget Hensyn til Reguleringstillægget til Statens Tjenestemænd.

Hvis dette viser sig at være Tilfældet, maa jeg tilstaa, jeg ikke kan begribe, at det skal vække en saadan Modstand baade fra Regeringspartierne og ogsaa fra konservativ Side, at man hjælper næstedste Kommuner ved at overføre dette Beløb paa 11 Mill. Kr. til dem til Fyldestgørelse af de ganske særlige Vejforpligtelser, de har.

Mit Parti stiller dernæst Ændringsforslag Nr. 3, som tager Sigte paa at ophæve Toldloven af 15. Oktober 1932 med Undtagelse af de Ændringer, som Englandstraktaten har nødvendiggjort; det ligger i

Sagens Natur, at disse Ændringer maa overføres fra denne Toldlov til den grundlæggende Toldlov af Marts 1924.

I Parentes vil jeg gerne rette den Henstilling til den højtærede Finansminister, om det ikke vilde være rigtigt, naar man skal foreslaa permanente Ændringer i en Toldlov, da ikke at foreslaa dem til en midlertidig Toldlov. Det var dette, som den højtærede Finansministers Forgænger gjorde, da Englandstraktaten krævede visse Ændringer i vor Toldlov; disse, som i Virkeligheden var permanente, blev stillet til den midlertidige Toldlov af 15. Oktober 1932, hvilket volder megen Ulejlighed. Det rigtige havde utvivlsomt været at stille dem til Toldloven af 29. Marts 1924.

Jeg sagde før, at Toldloven af 15. Oktober 1932 aldrig fra den højtærede Finansministers Side har foreligget blot nogenlunde ordentlig oplyst. Det gør den heller ikke denne Gang, men takket være det Arbejde, som Erhvervsorganisationerne og først og fremmest Grosserer-Societetets Komité har gjort, foreligger der alligevel nu for Udvalget og gennem Arkivet for Rigsdagen som Helhed et Materiale, der fuldstændig belyser de protektionistiske Virkninger af denne Lov. Jeg maa tilstaa, at jeg, da vi begyndte, troede, at den højtærede Finansminister i Aar vilde ind i en Realitetsbehandling ogsaa af denne Lovs enkelte Sæts, nu da den højtærede Minister gav os saa god Tid, som han jo faktisk gjorde. Jeg havde glædet mig til, at vi nu kom til at tale om Enkelthederne i denne Lov; det har der aldrig før været Lejlighed til, den er altid blevet tvunget igennem, og med Pisken over Nakken har det radikale Parti, hver Gang den har været til Behandling, stemt for den.

Jeg troede altsaa paa en Realitetsdrøftelse. Men jeg blev hurtig klar paa, at det vilde den højtærede Minister alligevel ikke indlade sig paa, og jeg blev klar paa det, ogsaa fordi det blev mig bekendt, at under de i December forrige Aar og Januar i Aar førte Forhandlinger om en Handelsoverenskomst med Tyskland har man fra tysk Side besværet sig overmaade stærkt over nogle af disse Toldsæts, og det navnlig paa et enkelt Omraade, nemlig med Hensyn til Tolden paa Asparges. Da man af Hensyn til Kvægeksperten til Tyskland meget maatte ønske en betydelig Import af Asparges her til Landet, vilde man her i Landet gerne have denne Sæts nedsat, men Finansministeren afviste det barsk og sagde: Jeg vil overhovedet ikke indlade mig paa nogen som helst Forhandling om Enkeltheder med Hensyn til denne Lov.